

Петя Дубарова

Доброта

Понякога съм толкова добра,
че цялата изтръпвам и боли ме.
И вените ми, сплетени в гора,
ми търсят ново, благородно име.

Понякога съм толкова добра!...
И скрива ме във коша си чемшира
на двора. Неизмислена игра
ме търси и ръцете ми намира!

Понякога съм светла като мед.
Тогава светли устни ме обичат.
Понякога съм златен слънчоглед,
красив като главата на момиче.

Понякога съм бяла и добра.
Как рядко ми се случва да съм бяла!
Тогава искам съм да подаря
на всекиго. И своята обич цяла

да счупя на парченца от стъкло,
да пръсна и добри ръце да сгрея.
И дала сок на нечие стъбло,
да пазя своята тайна, че живея!

КРАЙ

© Петя Дубарова

Източник: Словото
Набиране: Елена Николова

Публикация:

Петя Дубарова, „Аз и морето“, издателство „Георги Бакалов“, Варна, 1980

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5982>]